

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiiu, 24 August st. v.

Într'un timp de vre-o 11—14 zile lucruri de mare importanță s'au petrecut în Transilvania.

Toate trei naționalitățile, de însemnătate politică, au avut festivitățile lor: Sașii la Mediaș, Românii la Gherla, și Maghiarii la Cluj.

Festivitățile Sașilor și Românilor nu sînt nouă, nici ceva neobișnuit în lumea civilizată. Reuniuni de cultură, cum sînt, s'au întrunit după cum s'au mai întrunit și de altă dată, pentru-ca să-și dea și tragă seama despre progresul ce l-a făcut poporul săsesc sau românesc și să vadă ce ar mai fi de făcut în viitor.

Cu totul de altă natură sînt festivitățile maghiare dela Cluj. Firma și a acestora este cultura. Dar' acolo cultura se prezintă într'un vestmînt cu totul neobișnuit și totodată și nepotrivit pentru împregiurările publice legale precum și pentru cele private ale țerii. Cultura în festivitățile dela Cluj nu se prezintă ca în toată lumea civilizată cu tendință împăciuitoare. Nu. Tendența, cu care s'a investit cultura acolo, este agresivă. Este vorba de a tăbări asupra naționalităților nemaghiare și ale contopii în căldarea cea generală a limbei de stat, care este identică cu maghiarisarea.

Maghiarii după ce au observat ce pas greșit au făcut cu scopul lor dat pe față, au umblat să mai domolească lucrul și au retras la „remaghiarisarea Maghiarilor romanisați. (!)

Noi importanța fenomenelor ce ne-au îndemnat la reflexiunile aceste nu o punem de loc în maghiarisare sau pre nemaghiarisare. Și una și alta este condamnată în chipul cum le voiesc Maghiarii. Și una și alta este imposibilă, fiindcă Maghiarii sînt un popor cu mult mai juvenil decât să fie hărnici a deosebii între noroc și putere. Ei nu vîd, că sînt prea puțini, pentru a suporta un proces în dimensiunile care s'ar cere, ca să poată mistui tot din giurul lor. Dar' și dacă n'ar fi prea puțini, păreții stomacului culturai lor sînt cu mult mai săraci de sucurile civilizațiunii, decât să fie în stare să disolve elementele ce-i încungiu. Germanii și Maghiarii! — boul și broasca din fabulă.

Aceste însă sînt lucruri, cari s'au ținut de atâtea ori și a căror însemnătate se reduce la împedecarea culturai generale, pricinuită de cultura îmbrăcată în uniformă maghiară. Nici vorbă, dar' ne supără vedînd că noi, cari ne silim după cultura cea adevărată, nu o ajungem atunci când o am putea ajunge; dar' nu desperăm de loc. Va trece și unda aceasta furioasă, care gîndesce să ne prăpădească, preste noi și atunci vom continua opera culturai, la care muncim mai bine de șeptesprezece secolii. Se vede că tot așa e scris în cartea sorții, ca și noi să fim, în cele

din urmă, cei chemați a contribui în mod decizător la definitivă împămîntenire a culturai și civilizațiunii în ținuturile aceste, noi, pe care prevedința ne-a adus înainte cu o mie șapte sute optzeci de ani aici spre același sfîrșit.

În altceva căutăm noi importanța ținuturilor, în care avură loc festivitățile de cultură în Transilvania

Reuniunile Sașilor și Românilor au ajuns a se întruni fără de nici un sgomot, nespriginite de puterea statului și 'și-au vădit de agendele lor, dîndu-și toată silința numai de a folosi cu activitatea lor. Maghiarii, este aproape un an de zile, de când tot alarmează lumea cu „culturegylet“-ul, ce era să se înființeze, când cu amenințări, când cu lamentări. Odată 'ți-se părea, că vor să înghită toate naționalitățile. Mai târziu se deteră eară la tîrg și mai lăsară ceva, țermurindu-se la remaghiarisare. În sfîrșit și de aici mai lăsară când vedură că li se sfîrșesc sofismele, dîcînd că vor numai să se apere.

Oamenii cu minte însă nu cred ce aud numai, pentru-că Maghiarii sînt acei ce spun căte toate despre tendința cu „culturegylet“-ul. Oamenii cu minte judecă și cele ce le dîc și cele ce le fac Maghiarii.

Și ca să judece drept își pun întrebarea: cine sînt ați Sașii și Românii, și cine Maghiarii în statul unguresc?

Sașii și Românii, ca toate naționalitățile nemaghiare din Ungaria, sînt ați, nu numai în faptă dar' și după lege, oameni puși la discrețiunea Maghiarilor. Pentru lumea din afară se sforțează Maghiarii a nega aceasta, dar' nu pot, căci n'au argumente. Dacă se provoacă la legea de naționalități, scim și noi, sciu și ei, că spun neadevăruri, care sînt cu atât mai simptomatice, cu cât vin dela cei ce dispun de puterea publică. Sașii și Românii, cu toate aceste, fără de nici o sbuciumare își vîd de afacerile lor culturale cu care se nisuesc a concurge în folosul patriei.

Maghiarii își au și ei reuniunile de cultură, dar' pe ei se vede, că lucrarea pacinică și liniștită, spre folosul lor direct și indirect, spre al patriei comune, nu-i mulțumesc. Li-se pare prea puțin, ba prelîngă activitatea, la care se mărginesc Sasul și Românul, ei cu toată pozițiunea lor exclusiv favorabilă în stat, dîc mereu că se tem chiar de perire. Cu deosebire în timpul din urmă tot la al doilea, la al treilea cuvînt ne spun, că ei voiesc numai să-și apere naționalitatea lor.

Și eată într'aceasta este importanța lucrului.

Căci, una din două: sau sînt Maghiarii sinceri, sau nu sînt sinceri.

Dacă sînt sinceri și în adevăr își tem naționalitatea, cu toate că au puterea statului în mînă; cu toate că aproape de douăzeci de ani naționalitățile nemaghiare robotesc numai pentru-ca să le susțină

universități și alte institute de tot felul de instrucțiune, numai ca să le susțină teatruri și opere, să le împrumute orașele înglodate în datorii; cu toate că și arondarea de tribunale și împărțirea de districte și de cercuri electorale, precum și de perceptorate, se face numai în hatărul naționalității maghiare: atunci mărturisesc ei înșiși că sînt slabi și nu sînt apti nici pentru misiunea ce 'și-au arogat-o și o practică de optsprezece ani. Consecvențele nu se opresc la atîta. Dacă Maghiarii sînt slabi, este sigur, că naționalitățile vor avea să plătească foarte scump slăbiciunea. Experimentul cu conducerea unei naționalități, care după-ce 'i-se dau toate pe mînă, tot mai strigă și după alte mijloace spre a fi susținută, pe când alte naționalități, lipsite de ori-ce sprigin al statului, fac pentru ele mai mult decât cea îmbuibată cu de toate, — nu poate să sfîrșiască decât cu dorința hotărîtă de a se înlătura astfel de conducere.

Dacă nu sînt Maghiarii sinceri și nu mai simulează temerea, nu rămîne altă presupunere decât, că ei vor să folosească pretinsa slăbiciune de pretext spre a pute negați deveni asupritorii naționalităților. Atunci ei nu sînt patrioții, cari se tot proclamă, ci nisce chivernisitori de negoafe separatistice în socoteala altora, pe cari ar vrî să-și aibă deocamdată robotitori ear' mai târziu material de a-și întări naționalitatea maghiară.

La ori-ce cas din aceste două, naționalitățile nemaghiare trebuie să rămîna nedumerite. Și au cuvînt naționalitățile nemaghiare să fie nedumerite, deoarece-ce aproape nouă sute de ani conducătorii lor, afară de pofta de a conduce, se vede că n'au știut să-și agonisească.

Frasa că vor să învețe pe naționalități patriotism, după atâtea căte s'au scris, este curată aroganță nechibzuită. Alegerea lui Bethlen Gábor în fruntea direcțiunii „culturegylet“-ului, despre care în sferele maghiare cu fală se vorbește, că a desertat în Italia și s'a luptat, ca husar simplu, contra monarhiei austro-unguresci, dovedesce din destul ce fel de patriotism sînt Maghiarii în stare să predice. Le mulțumim de astfel de patriotism, noi cari în toate împregiurările am apărut cu cea mai mare resigățiune patria, dinastia și tronul.

Nedumerirea naționalităților însă învalvă un pericol pentru toți. Ea trebuie dar' delăturată. Nedumerirea însă nu se poate delătura până când cei ce dispun de puterea publică a statului nu vor renunța dela planurile agresive, fie în ori-ce formă cât de moderată și nu vor proceda ca Sașii și cu Românii.

Revistă politică.

Sibiiu, 24 August st. v.

De câteva zile încoaci ținuturile unguresci din capitala Ungariei discută cu multă îngrijire asupra stării de lucruri din Croația. Avea dreptate „Neue fr. Presse“ când a susținut, că cestiunea croată e cu mult mai de importanță decum se privește

în general. Din ceea-ce cetim prin ținuturile unguresci sîntem nevoiți a conchide că această cestiune îi supără pe „voinicoșii“ din Budapesta, că sînt cu mult mai spîriați decât ne spun ei. Precînd ținuturile unguresci scrise în limba germană — cu excepțiunea lui „Budapester Tagblatt“ — nu se încumetă a scrie mult despre conflictul cu Croația, pe atunci cele unguresce scrise se vaieră prin rapoarte lungi din Agram și prin comentarii făcute în articoli primi. Unele sînt de părere ca guvernul să nu conceadă nimic Croaților, altele par a aproba promisiunea guvernului de a studia actele și de a înapoia din ele pe acelea cari de drept o privesc pe Croația.

După-cum ne spune telegrama noastră de ieri, deputațiunea regnicolară croată a început discuțiunea meritoriă a lucrărilor ce îi stau înainte. S'au prezentat până acum vre-o trei elaborate. Cel mai mare pond se pune pe usul exclusiv al limbei croate în Croația-Slavonia, înființarea secțiunilor croate prelîngă ministeriile comune și ocuparea funcțiunilor din țeară numai cu Croați născuți și crescuți în țeară. Conte Peiacevici e de părere că importarea de funcționari din Ungaria e cauza nemulțumirii generale ce domnesce în Croația.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ desminte scirea că guvernul României ar avea de cuget a contrage din Berlin un împrumut pentru cazul de complicațiuni în Orient și că Germania a pretins în schimb dela România, ca aceasta să se alăture la uniunea vamală austro-ungară-germană. „Nordd. Allg. Zeitung“ le numesce aceste sciri tendențioase pentru a irita opiniunea publică a României și a o aduce pe aceasta în suspiciune.

Presa a încetat cu comentarele privitoare la rezultatele întrevederii dela Kremier. Singură presa rusească mai vorbește de rezultatul întrevederii. Ceea-ce e mai curios, tocmai presa rusească accentuează mai tare că întrevederea dela Kremier ar avea rezultate pacifice. De câte ori însă Rusia vorbește de pace, oamenii se obișnuiesc a se aștepta la războiu.

Misiunea trimisului englez Sir Drummond Wolff la Constantinopol se dîce că privește cestiunea egipteană. Atențiunea ce 'i-se dă însă acestei misiuni ne face să credem, că Sir Drummond Wolff are și alte afaceri mai delicate la Constantinopol. În această credință ne întăresc și scirea, că Poarta nu e dispusă să iee angajamente înainte de ce ar fi sigură de stabilitatea cabinetului englez. Poarta se teme a se angagia față cu Anglia ca să nu atragă asuprași mânia Rusiei, deoarece-ce în curînd poate să ajungă la putere în Anglia earăși un cabinet amical Rusiei. În acest cas Turcia ar rămîne izolată, mai avînd în contră și pe Rusia.

„Neue freie Presse“ primesc următoarea depeșă din Paris, cu data de 1 Septemvrie:

Colonia spaniolă din Lyon a trimis regelui Alfons o adresă care se încheie astfel: „Nici un arbitragiu, nici o concesie! Când regele va desfășura drapelul Castiliei, noi ne vom strînge în giurul lui cu strigătul: „Trăiască Spania! Jos Prusia!“

Parnell a început a inspira îngrijiri serioase în Anglia. El și amicii săi s'au decis să impună candidaților, ce vor cere voturile Irlandezilor la viitoarele alegeri generale, un fel de mandat imperativ, adecă angajamentul scris de a asculta în

ori-ce împregiurare de șeful lor, și de a-și da demisiunea de deputat decât să voteze în cameră altminteru de cum va voi Parnell. Englezii își tem integritatea regatului, în cas când șeful irlandez va reuși a-și pune proiectul în executare. Astfel „Standard“ formulează nise curioase propuneri spre a deconcerta planurile Irlandezilor. „Sandard“ conjură pe amândouă partidele din Anglia, pe liberali și pe conservatori, să uite certele lor și să se unească contra inamicului comun: contra Irlandezului.

„Numai prin certele noastre — ție acest diar — Parnell își poate ajunge scopurile, adică desmembrarea imperiului. Nu sîntem la bunul lui plac de cât pentru-că sîntem gata a primi rînd de rînd alianța Irlandezilor spre a ne distruge reciproc. Să ne angajăm unui cătră alții a respinge de aci înainte ori ce alianță de acest gen. Fără a părăsi nici una din divergențele noastre de idei asupra marilor cestiuni generale, să ne înțelegem în mod formal spre a face cauza comună contra separatistilor din Irlanda. Ne-am concertat în mod patriotic acum câteva luni spre a vota reforma electorală ce ne divisa atât de mult“.

„Irridentistii“ nostri (?).

Sub acest titlu „Luminătorul“ din Timișoara aduce în numărul seu de ieri următorul prim-articol:

„O foaie preste măsura patriotică din Timișoara, fundată cu bani românesci și susținută oare-când cu abonamente românesci, ear' astăzi susținută de guvern în scopul ca să agiteze și să asume pe guvern în contra Românilor, ca să calumnieze și iriteze pe Români, această foaie ce pană acum de trei ori și-a schimbat culoarea politică, — raportează din Caransebeș, cumcă în noaptea spre 1-a Septemvrie s'ar fi aflat placte revoluționare lipite pe ziduri. În aceste placte scrise în limba română cu litere roșii pe papir alb s'ar cuprinde o provocare revoluționară cătră poporul românesc. Numita cătia patriotică reproduce și un lung extras din afirmata proclamațiune, dar' nu aflăm de demn a cita din el macar un șir.

„Se înțelege, cumcă toată responsabilitatea despre adevărul afișării și despre cuprinsul acelu placat o lăsăm numitei foi, dar' cu toate astea nu putem întrelăsa de a ne ocupa de lucru, fie el chiar o copilărie goală, pre cum nici că poate să fie altceva.

Am vorbi deadreptul cătră „comitetul inițiativei pentru irridenta română“, carele ar fi subsemnat acel apel, dar' pe acesta nu-l cunoaștem nici recunoaștem, nici credem cumcă el, sau macar unul-cutareva dintre membrii sei cetesce foaia noastră. Deci vorbim cătră ai nostri, cei ce ne cetesc foaia și vorbim cu dinșii în toată serioșitatea, spunându-le următoarele:

Să nu se lase oamenii nostri a fi duși pe ghiață.

Să nu creadă oamenii nostri că acel apel, pentru-că e scris doară în limba românească —

dela Români se derivă. Și de ar fi să se derive dela Români, să nu creadă că acei Români sînt din țeara noastră, să nu creadă că Români din țeara noastră consimțesc cu astfel de fapte. Să nu creadă că revoltarea Românilor ar fi lucru cu scop și folositor, ori prudent, ori politic. Din contră: să creadă Români nostri că lucrul e copilăresc, dacă dela Români se derivă; ori e dușmănesc, derivând dela neromâni. Să creadă că astfel de apeluri sau revolte ar fi un lucru prost, o catastrofă pentru Români din Ungaria.

Motivăm părerea noastră.

De „irridenta“ românească nu poate fi nici vorbă.

„Cei ce vorbesc de „irridenta“ ar trebui să aibe un „Victor Emanuel“ românesc, un Garibaldi, un Cavour, etc. — cei-ce nu există. Ar trebui să aibe o Lombardiă, o Veneție, cari aveau ură națională și dușmănie neîmpăcaveră față de Neamț, nu o Transilvanie, o Ungarie, un Banat poliglot, nu o populațiune de Români, cari de fel n'au ură națională nici dușmanie neîmpăcaveră față de Maghiari.

„Cei cu „irridenta“ românească ar trebui să aibe un popor aici, în Ungaria, carele ar dori să se rumpă decătră regatul sfîntului Ștefan și să se alăture la alt stat. În Ungaria însă astfel de popor nu există, sau dacă există, acela nu e cel românesc, absolut nu!

„La noi dară, în Ungaria, nu poate fi nici vorbă de „irridenta“ ci, cel ce vrea ceva cu noi, are să vină cu sabia și cu tunul în contra țerii noastre și în contra noastră, și apoi dacă ne va cuceri prin armă — ne va ave, altcum nu. Aducă-și Români nostri aminte, că numai străinii, numai adversarii nostri politici ni-au făcut imputări recte calumni, că gravităm spre România, sîntem daco-romaniști, inimizii patriei“ etc. etc, dar' Român, ori foaie română din Ungaria, niciodată n'a vorbit nici scris lucruri de acestea.

„Astfel de lucruri, cari din punct de vedere politic, nu se pot taxa decât ca copilării, proaste, nouă nu numai că nu ne pot folosi absolut nimic și sub nici o împregiurare, ci ne strică cumplit de mult. Ba chiar, în situațiunea prezentă a noastră, ele sînt o adevărată calamitate, o Dunăre întreagă de apă pe moara adversarilor nostri și a șovinismului dușmănos nouă.

„Români înțelepți, poporul românesc carele scie carte și cetesce jurnale românesci, s'au putut convinge și pană acum despre tactica stăpînirii noastre în acțiunea ei spre apăsarea și îngrunșarea noastră.

„Noi toți ne-am putut convinge, că stăpînirea noastră de câte ori a aflat de bine ca să ne dee vre-o lovitură în drepturile noastre, de atâtea ori a aflat căte o minciună, căte o calumnie pe carea cu ajutorul organelor sale a scornit-o în contra noastră și prin carea ne-a înegrit înaintea tronului, înaintea lumii mare, câștigându-și astfel motive și autorizare pentru nelegiuitele sale fapte față de noi!

„Cu astfel de minciuni și calumnii s'a motivat alungarea Românilor din funcțiuni, întrarea lor în scoalele noastre, în biserica noastră; ni s'au răpit drepturile legale constituționale, ni s'a ciontat autonomia noastră, ni s'au causat dureri și amărăciune cu carul. S'au făcut și în-cuviințat toate acestea pe basa minciunilor și

trandafirie și o rochie de culoare nourie. Toate acestea cei din Zernov le sciau poate mai de vreme, decăt mireasa s'a gândit la așa ceva. Ei le sciau toate de amăruntul, căte și ce fel de mîncări vor fi la nuntă, căte cămăși, căte perine, ce fel de mobile a căpătat mireasa de zestre; toate le sciau, ca cum le-ar fi scris acestea. Să nu lăse ducă să se uite la așa nuntă, să nu se uite, cum îi șede miresei cununița, căte lacrimi va vîrșea, cum oaspeții sînt îmbrăcați, asta nu-i s'ar fi iertat nimăruia. Asta era earăși o faptă în istoria lor, asta le dete materie de vorbit cel puțin o jumătate de an: — cum s'ar pute trece cu vederea așa ceva? —

Când ai lui Proșek și ai pădurarului, care s'au fost oprit la Bilitoarea cea veche, sosiră la birt, trebuieră ca în curțișoară să se vîre prin poporul îndesuit. În birt se și adunaseră oaspeții din partea miresei; dl taică era gătit, cismele îi străluciau ca oglinda și în mână ținea o tabachiere de argint. Era martorul miresei. D-na maică era în metasă, sub bărbia îndoită i-se albiau nise mîrgăritare mărunte, pe cap îi strălucia o căiță de aur. Bunica avea și ea haina ei

calumniilor scornite de dinșii, dar' ce ar face atunci, când direct din partea Românilor li s'ar da motive?!

„Vedem așa dîcînd în fiecare di cum se fură, se defraudează, se dilapidează banii publici dela poste, din cassele publice de contribuțiune, comitatense etc. etc. și totuși acest element se menține la putere și în oficii, pentru-că — așa se laudă confrății — ei susțin „idea de stat“ între Români, ei răspîdesc patriotismul, ei sînt neîncungiurat de lipsă la oficii, fără ei patria ar fi perdită, Români într'o oară ar preface-o în Daco-România, ori ar sorbi-o într'o lingură de apă! Vorbă să fie!

„Noi toți vedem și înțelegem și în momentul de față: ce scopuri și dorință are șovinismul maghiar. Eată-l. Un moment binevenit ca să se pună cu genunchii pe peptul națiunii noastre. Jurnalistica, biserica, scoala, mișcarea română le stă în cale. Numai o umbră de motiv serios să se dee, și gata e șovinismul maghiar a cere și pretinde cu îndatinata sa energie: ca jurnalistica română să se casseze, pe redactori și pe toți bărbaii naționali-opoziționali să-i dee în temniță; să introducă absolutism negru, stare de asediu preste Români, ca astfel sub firma pericolului de revoltare să-și poată domni ajunge alte scopuri.

„Și dacă și nu s'ar ajunge alt scop, s'ar ajunge acela, că ne-ar pune pumnul în gură, ca să nu mai întrebăm: unde se duce sudoarea poporului, spre ce scopuri se folosește ea?

„Rău, de tot rău ne fac nouă cei cu „irridenta“ românească, și de aceea noi nici că credem cumcă ei sînt Români, deși scriu românește.

„Nu e lipsă să ne revoltăm cu arma. Ear' dacă cineva dorește aceasta, atunci unul ca acela tacă și aștepte, căci de sigur guvernul și sistemul actual prin apăsările sale, prin dările multe și grele, prin persecuțiunile naționale — va revolta el pe toate popoarele din țeară și în prima linie doară chiar pe poporul maghiar.“

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

De lîngă Ciornobora, în August.

Am așteptat pană astăzi în speranță, că se va afla o altă peană mai dextră, care să relateze despre reprezentarea teatrală a diletanților din Lugoj, despre care ați binevoit a lua notiță în prețitul diar, ce ridigați. Precum se vede însă m'am înșelat în așteptarea mea și deoare-ce cred, că e de interes a scî, ce se mai petrece și pe la Lugoj, îmi iau eu voia, a Vă scrie ceva despre reușita acestui teatru diletant.

Diua memorabilă de 22 August, carea a fost serbată în toată Transilvania, mai cu seamă de presa noastră română, a fost onorată și din partea stud. universitari din Lugoj prin reprezentarea pieselor: „Dansul mortului“ comedie în un act, de V. A. Urechă și „Un tutor“ comedie în 2 acte și 1 tablou, de d-na Matilda Poni. Tot aceste piese s'au reprezentat și Duminecă seara în 23 August.

Ceva interesant și neașteptat a trebuit să se întempe și cu ocaziunea acestei întreprinderi nevinovate. Pe când succesul moral, va să dîcă reprezentarea pieselor, carea o trăgeau mulți la îndoială, deoare-ce mai toți diletanții de astădată

au pășit pentru prima oară pe bină, a fost strălucit și face onoare debutanților; pe atunci rezultatul material, adică venitul în bani, pe care-l priviau toți ca-n palmă, e miserabil și face numai rușine publicului. Causa e fără îndoială publicul nostru.

Tinerii studenți au făcut tot posibilul, spre a-și asigura un succes frumos. Și-au asigurat binevoitorul concurs al amabilei d-șoare Elena Radulescu; au ales un scop frumos pentru care au destinat destul, ba au năisut din toate puterile, pentru a pute procura, și publicului — pe acărui sprigin contau așa de mult — câteva momente de plăcere. Spre lauda lor fie dîs, ei își merită toată recunoștința; tendența lor a fost încoronată de cel mai mîndru succes moral.

Publicul și-a exprimat plăcerea și mulțumirea prin oferirea de buchete foarte frumoase d-șoarelor și prin aplause și urări, cari nu mai încetau.

Dar' ean să vedem acuma, cum stăm cu cassa? Putem-vom lăuda și pe aici ceva? Ce vor căpăta soc. acad. „Petru Maior“ și „Reuniunea de cîntări din Lugoj“? — 73 fl. 96 cr. în cap, amîndouă soc. la olaltă. Acesta e venitul a două reprezentări.

Venitul total în amîndouă serile a fost 270 fl. 61 cr. din acestia s'a spesat 206 fl. 65 cr. și așa a mai rămas un netto de 63 fl. 96 cr. cari la olaltă cu 10 fl., contribuie benevolă a Ilustrității Sale dlui Alexandru Mocioni, fac 73 fl. 96 cr.

Prelungă d-na Elena Radulescu, carea în toată privința a fost eroul acestor două reprezentări, merită toată lauda d-șoarele Sofia Pavel, Alexandrina Drăgoi și d-nii Ștefan Petrovici, George Dolin, Petru Barb, Aureliu Popovici și Dimitrie Florescu. Numiții d-ni, și mai cu seamă G. Dolin și A. Popovici, s'au purtat în „dansul mortului“ curat studențesc, ear' în „Un tutor“ au format cu d-șoarele S. Pavel, A. Drăgoi și celelalte în frumosul lor costum național cea mai frumoasă cunună, în mijlocul căreia strălucia o peatră nestimată: d-șoara Elena Radulescu.

Jocurile, mișcările, mimica și gestul au fost foarte bine studiate și executate. Chiar bine s'au putut observa acestea toate în tablou, pe când se prefăcuse bina la lumina focului bengal într'un adevărat locaș fericit de ține. Foarte nimerită și bogată a fost și arangierea binei. Făceau un întreg simetric: arangiamntul cu gust, decorarea bogată a scenei și costumele pitoresci ale țerancelor, țeranilor și băieților de săteni.

M. A.

Cronică.

Sciri dela metropolie. Consistorul metropolitan — despre a cărui activitate în parte ne-am pronunțat în numărul de ieri al diarului nostru — cu diua de ieri, Sămbătă, și-a terminat lucrările ținînd afară de cele plenare și ședințe în singuraticile senat de resort strîns bisericesc, scolar și episcopesc pană seara târziu.

Membrii acestui consistor, s'au și reîntors fiecare la ale sale, plecând din Sibiu: Preasfinția Sa Părintele episcop al Caransebeșului Ioan Popasu și dl Antoniu Mocioni, încă cu trenul de seara, ear' cu cel de alaltăieri Vineri seara au plecat și Preasfinția Sa, episcopul Aradului Ioan Meșian, însoțit de alți mai mulți

„Ean uitați-vă, vine și judele; ciudat lucru, că ai lui Mila l-au pofîit, căci numai el a fost de vină, că l-au luat în cătane!“ — Se minunau cu toții.

„De ce, judele nu e un om așa de rău; Lucia îl înțeția, ear' dl intendent mai adauga și el, nu e de mirare. Bine a făcut Iacob, așa l-a pedepsit cel mai bine, neresplătindu-i și pe Lucia și mai bine, aceea are să crepe de fiere.“

„Nu e oare după logodnă“, — se auî un alt glas.

„Cum ar pute să fie una ca aceasta de n'am auîit nimica?“ — earăși se auî alta.

„Alaltăieri cu Iosif al lui Nyvelt.“

„Doară de mult umblă după ea.“

„Cum nu, numai că nu-l voia mai nainte, pană-ce gîndia, că va căpăta pe Iacob.“

„Dar' ce mai voinic este și mirele, și-te drag să te uiți la el.“

„Frumoasă basma i-a dat mireasa într'a-devăr, vre-o dece floreni vor fi eșit pe ea“, — socotiau mierile. (Va urma.)

Foia „Tribunei.“

Bunica

de Bojena Némcová,

tradusă din limba boemă

de Prof. Dr. Urban Iarník.

(Urmare.)

Pănă târziu seara tinerimea era împreună, căci după mîncare mai și jucară. Mirele cu vornicelul o petrecură pe cusera acasă, aducîndu-i aminte la despărțire, că des de dimineață earăși vor veni după ea.

Dimineața locuitorii vâlceleii și cei dela Zernov des de dimineață erau în picioare. O parte din ei se duse în biserică, altă parte numai la measă și la joc, și cei-ce nu mergeau, tot nu puteau să învingă curiositatea, să nu se uite la nuntă, despre care se vorbise de mai multe săptămîni acum, cât de sgomotoasă are să fie și că mireasa va merge la biserică în căruța domnească cu cai domnesci, c'o să aibă granate scumpe la gît, un șurț alb și cusut cu fire, un pieptar din taftă

de nuntă, pe cap porumbița cea de sîrbători. Druscile, vorniceii, peșitorul nu erau în birt; erau duși la Zernov după mire, și nici mireasa nu era în odaie, era ascunsă în cămară.

Deodată răsuna în curțișoară strigarea: „Eată vin, eată vin!“ și dela moară se auîiau sunetele de clarinete, de flaute și de vioare. Aduceau pe mirele. Între privitori începî șoptirea: „Uitați-vă, uitați-vă!“ ghiontea unul pe altul. Tera lui Mila e drusca mai tină, a lui Tichanec cea mai mare. Se înțelege, dacă Tomșoae ar fi nemăritată, alta n'ar pute să fie drusca cea mare.“

„Tomeș e martorul mirelui!“

„Și unde e Tomșoae, nu se vede.“

„O ajută pe mireasă, să se îmbrace. La biserică ea nu se va duce, căci se așteaptă în fiecare moment“ — își povestiau mierile într'însele.

„Ei bine, mireasa poate să pregătească chiar acuma vreun plocon, firește alta n'are să fie nănașă, sînt mână nedespărțită.“

„Se înțelege.“

membri; mai rămânând aici încă dl Vincențiu Babeș cu alți câțiva membri, — cari — precum se scie — sînt exmiși din sfînul consistorului plenar într-o anumită comisiune însărcinată de a pregăti toate obiectele menite pentru proximalul congres național-bisericesc a cărui întrunire ne stă înainte.

Proclamația comitetului de inițiativă al Irredentei române s'a trimis — precum ne spune „Budapester Tagblatt“ — și ministrului-președinte Tisza. Adresa dinafară era scrisă în limba maghiară; toate titlurile ministrului-președinte erau însemnate. Deschidînd adresatul epistola și vîdînd proclamațiunea scrisă pe hîrtie groasă albă cu litere roșii, a trimis-o pentru traducere în biroul de presă. Traducerea a adevărit, că e aceeași proclamațiune, care s'a trimis și altora. Ministrul-președinte a ordonat încă în decursul acelei zile pe cale telegrafică tuturor comiților supremi din Ardeal și din Ungaria-de-Sud să-i raporteze numai decît despre eventualele efecte produse de proclamație.

Comiții supremi din comitatele Timiș și Caraș-Severin au trimis ministrului de interne rapoarte detaliate privitoare la afacerea proclamației comitetului de inițiativă al irredentei române.

Monede false de donădeci cruceri circulează în număr mare. Falsificarea e produsă prin galvanoplastică.

Explosiune de gaz. O exploziune de gaz de iluminat s'a întîmplat în clasa a șaptea a gimnasiului evanghelic din Budapesta. În sală era să se țină alaltăieri adunarea reuniunii sodalilor evanghelici. Pe la 7^{1/2} oare seara doi sodali au mers în sală. Unul a aprins un chibrit dar 'i s'a stîns. Colegul seu încă a aprins un chibrit și pentru-ca să fi fie țevă cu gazul mai dindemănă s'a suit pe o measă. Din nenorocire a lovit cu mîna brătarul cu gaz; brătarul a cădut la pămînt. În același moment a urmat o exploziune, care a făcut să se cutremure toată clădirea și a încins în flăcări toată sala. Ferestrele au fost sparte. Unul dintre cei doi sodali a fost rănit greu, ear' celuilalt 'i-a ars pîrul capului.

Catedra pentru dreptul ungar dela universitatea din Viena s'a desființat din cauză că nu s'a insinuat nici un ascultător în decurs de zece ani.

Certele naționale din Austria au început și în armată. „Insbrucker Tagblatt“ primese din Boemia-sudică următoarele: „Ce dimensiuni a luat mișcarea națională, se poate vedea din nenorocirile ce s'au întîmplat de curînd, despre care se spune că sînt adevărate. Cu ocaziunea manevrelor dela Pilsen între soldații unui regiment nemțesc și ai unui ceh, s'au întîmplat, din ură națională, în o seară în birt o bătaie sîngeroasă. Din regimentul nemțesc au fost transportați la spital 10—15 răniți. Numărul răniților dintre soldații regimentului ceh nu se scie. Cearta s'a iscat din cauză, că un soldat german 'i-a provocat pe Cehi să vorbească nemțesc deoare-ce Germanii nu înțeleg toți limba cehă. La această provocare unul dintre soldații cehi a răspuns trîntind colegului seu în cap un păhar. Acum s'a început bătaia“.

Din Bucovina ni se scrie: Aici au sosit și numirile pentru posturile secundare pentru nou-creatul tribunal districtual din Suceava. Tribunalul de apelațiune din Lemberg a numit: ca cancelisti la tribunalul cercual din Suceava cu începerea dela 1 Septemvrie 1885 pe cancelisti districtuali Ioan Bancescul și Laurent Balasievici din Suceava, Adam Nieciecki din Câmpulung, Leo Gustav din Stanestie, pentru conducerea cărților hipotecare Francisc Müller din Zastavna, sergentul major al gendarmeriei Iosif Patzak și Ioan Suci, subofiterul de comptabilitate a regimentului c. r. de infanterie Archiduce Ernst; apoi pentru conducerea cărților hipotecare ca cancelist pe cancelistul tribunalului din Cernăuți Iosif Gassauer, ear' ca ascultanți pe ascultanții din Cernăuți Ilariu Onciul, Iuliu Trompeter, Vasile Tudan și Korelevicz.

Asemenea a numit tribunalul de apelațiune din Lemberg ca ascultanți în Cernăuți pe concipienții procuraturii financiare din Cernăuți Iulian Olinschi-Olinescu, Limberger, apoi pe practicanții în drept: Elia F. Dan, Ernest Mandicevski, Dr. Emanuel Dresdner, Teofil Eiveling, Emil Procopovici, Maximilian Cobilanski și Emil Orobw.

Dintre numiții sînt Români: Ivan Bancescul, Ilariu Onciul, Vasile Tudan, Iulian Olinschi-Olinescu, Elia Dan, Ernest Mandicevski, Emil Procopovici și Maximilian Cobilenschi.

Sese cadavre. Spărgîndu-se căzanul mășinei ce treera pe moșia Orboiasca, din județul Ialomița (România), a omorît șese oameni, doi boi și un cal, rînid totodată și 11 lucrători, dintre cari mașinistul, căruia 'i-a rupt un picior.

Furtună. În ziua de 11 August v., serie „Telegraphul“, cădînd în marginea comunei Vernesci, județul Buzău, o ploaie torențială însoțită de furtună violentă, a desvîlit mai multe case, a distrus șurele cu grâu și paie ale arîndașilor moșiilor Clinciu și Brădeanca, a aruncat snopii preste apa riului Buzău și călătorii ce treceau pe șosea au fost tîrîți dimpreună cu căruțe preste cîmp.

Comitete revoluționare în Sîrbia. Am fost adus la timpul seu scirea despre un omor sîrșit asupra deputatului sîrșesc Iacovljevik și despre întroducerea dreptului statar. Investițiunile făcute au dovedit că într-o adevăr deputatul Iacovljevik a fost omorît din motive politice și că există o legătură extinsă între radicalii din Sîrbia, colonia sîrșească de fugari din Sofia și între elementele bulgaro-muntenegrene. Scopul acestei conspirațiuni e o revoltă generală în Sîrbia.

Precum ne spune o telegramă de ddo 3 Septemvrie n. au fost arestați mai mulți indiviți radicali.

Lăcustele în Rusia. Se scrie din Chișinău că lîngă Olviopol nori groși de lăcuste au trecut Nistru aduși de un vînt din guvernămentul Herson. Lăcustele s'au așezat pe câmpurile de lîngă Akerman. Porumbul semănat de coloniile germane este rîu vîtmăat. Insecta aparține speciei cunoscute sub numele de Pachytylos migratorius. Se scie că această lăcustă nu este decît avangarda unor nori de insecte, care s'au năpustit asupra Crimeiei. În Basarabia și în Rusia-de-Sud îngrijirea e foarte mare.

Cestiunea proselitismului polonez.

(Urmare.)

Eară „Apologia“ bisericeii ortodoxe-orientale din Bucovina sună astfel în întregul ei:

„De mai multă vreme se află în Bucovina mai mulți preoți misionari ai ordinului Iesuiților, cari ca Poloni de nație sciu și limba ruteană, țin predice în amîndouă limbile nu numai în orașe ci și chiar la țeară și în părțile muntoase în spiritul și în favoarea bisericeii romano-catolice.

„Mai departe este fapt, că institutul de crescerea fetelor înființat înainte de 3 ani în casa fostă a lui Petrovici în Cernăuți decătră mai multe călugărițe Ursuline de confesiunea romano-catolică și de naționalitatea polonă, în care se primesc și fete de confesiunea ortodoxă-orientală, s'a instituit în anul 1883 ca o mănăstire adevărată de călugărițe și e indusă în șematismul din anul acesta al metropoliilor romano-catolice din Lemberg (Leov) ca o „congregatio sororum Ursularum“ cu o prioră, 21 de surori și cu un capelan.

„E și fapt mai departe, că metropolitul r. c. varșavian exilat din Rusia, Felinski, care hospitasese anul trecut aici și liturgisise în capela Ursulinelor, eară însă petrecea la contesa polonă Koziobrodzka lîngă Zaleszczyk, cumpărase realitatea nr. 142 din strada „Gartengasse“ și care are de gînd după adoptarea ei de a se eredia aici și de a adăposti mita sa preoțească ori aici ori în realitatea nr. 53, ce asemenea o cumpărase și care se întrebunțază acum ca grădina pentru copii decătră unele Ursuline.

„Se mai aude cu toată siguritatea, că d-sa are de gînd de a înființa în mai multe locuri ale țerii mănăstiri, ear' în Suceava o mănăstire mai mare romano-catolică de călugărițe pentru căutarea bolnavilor.

„Deși observările acestea, cari au atras ear' privirile tuturor cercurilor ale poporațiunii ortodoxe-orientale, erau apte de a deștepta precauțiunea noastră și până la oareși-care grad și neliniștirea pentru susținerea turmei ortodoxe creștine în existența ei neștirbată; totuși ne-am plecat dintru început la o privire mai lînă a acestor fapte în spiritul amoarei evanghelice și ne gîndiam de a le evita cu totul.

„După-ce însă faptele acestea, cari servira nu numai în presa din țeară ci și în cea din Viena unei discuțiuni întinse, nu se pot privi ca nise manifestări inocente, ci li se dă o deosebită atențiune, care ar periclită nu numai desvoltarea culturală a poporațiunii autohtone din Bucovina ci și existența pacinică a bisericeii ortodoxe orientale și pacea interconfesională în această țeară; se deșteaptă deci în cercurile țerii, fiindcă o pricepere a acestor fapte s'ar pute găsi numai în luarea unei propagări reciproce a intereselor polone-naționale și romano-catolice confesionale în dauna intereselor culturale și confesionale a poporațiunii ortodoxe-orientale, — înainte de toate amintirea de acele invasiuni și usurpațiuni confesionale, de cari se plîseră

mai nainte comunele gr-or. în Bucovina contra propagandei rom. și gr-cat. din Galiția.

„Este un fapt în de comun cunoscut și dovedit prin broșura „Beschreibung der Bucovina“, ce o alcătui dl Budinski pe porunca înaltului regim împărețesc, că la încorporarea acestei țeri cătră regatele și țerile monarhiei austriace în anul 1775 respective 1777 afară de comuna armeană-orientală din Suceava și de cele puține familii iudovești din acele trei orașe: Cernăuți, Siret și Suceava, consta poporațiunea țerii în toate comunele orășene și de țeară din confesiunea greco-orientală.

„În decursul administrațiunii militare de zece ani în Bucovina, care se află și astăzi în memorie mulțumitoare pentru ținuta-i benevolă pentru poporațiunea ortodoxă, căci în acele timpuri se făcuseră între altele instituțiuni bune și planul regulării bisericeii gr-or. a acestei țeri, nu se întîmplase nimica, ce ar fi tins la o conversiune confesională a poporațiunii gr-or. sau că s'ar înțelege astfel.

„După-ce însă în anul 1785 se împreunase administrativ Bucovina cu Galiția și cu aceasta se ușură nu numai curentul și descălicarea familiilor polone și rutene, ci și lăptirea și preponderanța catolicismului în ambe formele, au rîșărit îndată o mulțime de biserici rom-cat. și gr-unite nu numai în orașe ci și în multe mari comune cu tot atâtea districte parochiale, sub cari s'au împărțit toate comunele, și cele cu poporeni gr-or., o usantă, ce conform șematismelor metropoliilor amîndurora din Lemberg (Leov) există și până astăzi.

„Întru cât s'a satisfăcut cu acea zidire a bisericilor și crearea parohiatelor și capelanilor recerînțelor pastorale ale familiilor colonizate de rital rom. și gr-cat., nu s'a putut nimic dice în contra-i și nu era de ce a se teme. Dar' în deceniele următoare trebuia sigur să se constateze, că acele stațiuni pastorale ale ritalui rom-cat. și gr-cat. au fost atâtea stații de înrolare confesională pentru poporațiunea autohtonă ort-orientală. Dacă așa după șematismele din anul acesta a metropoliilor romano- și greco-catolice din Lemberg în ziua de astăzi se află în Bucovina 25 curatie cu 63.869 de suflete rom-cat. și 16 curatie cu 16.000 de suflete de rital gr-unit, atunci s'a făcut posibil numărul acesta mare de credincioși nu așa prin colonizare și descălicări din alte provincii, ci atât mai puțin prin intorsinunea Israelilor sau altor necredincioși, ci mai ales prin înrolarea credincioșilor gr-or. Și că la acest gheșeft al proselitismului, care de-abia s'ar excusa față cu necredincioșii, și din contră într-o țeară creștină, cum e Bucovina, apare necualificabil, nu s'a ținut drumul învățături și convingerii, ci că se întrebunțară alte multe mijloace, dovedesc acele multe plângeri, memorie, actele perchisiționare etc., cari au crescut la fostul c. r. Kreisamt la mari volume și s'au predat apoi guvernului c. r. al țerii. Tot aceeași dovedesc și comunele parochiale gr-unite înființate în comunele Hliboca, Pohorlonți, Zastawna, Bojan, Brosconți etc., ale căror fundament s'a format din familiile gr-or. convertite în masse. (Va urma.)

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare din n-rul 191.)

Prin această invasiune, cu urmări atât de funeste pentru orientul roman, elementul român nu numai c'a fost desfăcut de trunchiul lumii romane, ci a fost și împrăștiat din țerile de meadă-noapte ale Peninsulei-Balkanice în diferite părți, precum am vîdut din mărturiile emigrării lui spre meadă-ți. Și Constantin Porfirogenitul scie despre „expulsiunea“ populațiunii romanice din aceste părți prin invasiunea slavă, fără să ne spună însă unde s'a mutat ea, numind numai pe Romanii de pe rîpa Dalmației din timpul seu ca rîmășiță a vechilor Romani dalmatini. Cuprinsul narațiunii lui cam naive și ceya confuze este pe scurt următorul:

Romanii dalmatini, ale căror locuințe se întindeau dela rîpa Dalmației până la Dunăre, trecînd odată, din curiositate de a afla cine locuiesc în ceea parte a fluviului, preste Dunăre, și aflînd aici un neam slavon, numit și Avari, nearmat și nepregătît de luptă, îi fîcură aici pradă și luă rău oameni în prînsore, cu care se întoarseră apoi în țeara lor. După această expedițiune, Dalmatinii susțineau la Dunăre o miliție proprie pentru paza fluviului; deasemenea și Slavii sau Avarii luă rău mîsuri de apărare. Trecînd apoi Romanii a doua oară preste Dunăre, ei fură învinși de Slavii-Avari și parte uciși, sau parte prinși, încît nu scăpă nici unul

dintr'înșii din mîinile barbarilor. Ear' Avarii îmbrăcîndu-se în hainele Romanilor și luînd insigniele acestora, trecură fluviul și veniră necunoscuți și neopriți până la Salona, capitala Dalmației. Întrînd în cetate, ei scoaseră de aici pe Romani, și așezîndu-se în țeară, o devastară cumplit și cuceriră toată Dalmația. Din locuitorii romani ai țerii, expulsați din țeară sau parte dîși în prînsore, scăpară numai puțini în părțile de lîngă mare, neocupate de barbari, unde se află încă acum (în timpul autorului) rîmășițele acelor Romani dalmatini, păstrîndu-și vechiul lor nume de „Romani“. Cetățile lor sînt: Ragusa, Spalato, Traù, Diadora (Zara), Arbe, Veglia și Opsara (Ososero pe insula Cherso.) Pe timpul acestei invasiuni avaro-slave ducii Croaților și Sîrbilor, cari popoare locuiau mai înainte la miață-noapte de Carpați, luă rău refugiu la împăratul roman Heraclius. Acesta le dete țeara Dalmației, despopulată de Romani prin incursiunile Avarilor, ca ei, scoțînd de aici pe Avari, s'o țină ca supuși ai imperului roman. Deci Croații și Sîrbii liberară țeara de Avari și o împopulară din nou, fiind ea deșertată de vechii ei locuitori romani. Prin împăratul Heraclius ei fură și încreștinați, afară de tribul Arentarilor, dintre Narenta și Zetina, care mai rîmăseră păgîni și fură numiți „Pagani“. Astfel vechea Dalmație, după Constantin Porfirogenitul toată partea nord-vestică a Peninsulei până la Dunăre, populată până la venirea Slavilor de Romani și deșertată de acești locuitori prin invasiunea avaro-slavă, rîmase din timpul lui Heraclius ocupată de Croați și Sîrbi, care se supuseră imperului roman. (cap. 29—36.)

(Va urma.)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea reprezentațiunii teatrale împreună cu petrecere de joc, ce s'a dat în Văscău, în 11/23 August a. c. decătră tinerimea rom. de acolo, s'a încasat preste tot o sumă de 98 fl. 66 cr. ear' speșele făcute fiind . . . 76 fl. 66 cr. Venitul curat face o sumă de . . . 22 fl. — cr.

Ear' cu ocaziunea concertului dat în Vașade-jos la 15/27 August tot de tinerimea din Văscău s'a încasat de tot o sumă de 20 fl. 40 cr. Detrăgîndu-se speșele de . . . 14 fl. 40 cr. rîmăne venit curat . . . 6 fl. — cr., care sumă din urmă adăugîndu-se la venitul curat din Văscău, adecă la . . . 22 fl. — cr. 6 fl. — cr.

Productul întreprinderii noastre

e suma de . . . 28 fl. — cr. adecă: douăzeci și opt fl. v. a., care sumă cu ddo de jos s'a trimis pentru fondul seminarului gr-or. din Arad.

În numele tinerimii române, — care a dat la Văscău în 11/23 August o reprezentațiune teatrală și petrecere de joc, ear' în 15/27 Aug. un concert la Vașade-jos — aducem deosebită noastră mulțumită publică d-lor: Paul Fașie, jude r. c. și Paul Popp, s. jude r. c. și ca patroni ai întreprinderilor noastre precum și d-lui Alexandru Popoviciu, propr. pentru bunăvoința arătată față de noi; asemenea mulțumesc tinerimea tuturor, care au binevoit a ne onora cu prezența lor contribuind și materialmente.

Lista suprasolvirilor e următoarea:

DD. Paul Fașie, jude r. c. 3 fl. 80; Paul Papp, s. jude r. c. 3 fl. 80 cr. (Văscău); Ioan Bădila, jude r. c. (Sibiiu) 2 fl.; doamna N. Magdu, (Arad) 2 fl.; DD.: Ioan Inco, notar (Vașade-jos) 2 fl.; Petru Bogdan, învățător (Criscior) 1 fl. 20; Nicolae Gavra, not. (Băița) 1 fl. 20; Francisc Szöllösi, subpretore 1 fl. 60; N. Joldea, învățător (Halmagiu) 1 fl.; Iosif Miklössy, neguțător 1 fl.; Desideriu Iancsó, adv. urb., L. Weisz, arîndator, Gheorghe Gerlan, cand. de not. câte 60 v. a.

Văscău, 3 Sept. st. n. 1885.

În numele comitetului arangiator Alexandru Mihuța, cassar.

Notă. Rugăm pe toți acei onorați domni, cari poate din greșală ar fi rîmas afară din lista suprasolvirilor, ca să fim scusați.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEL“

Budapesta, 5 Septemvrie n. Scirea despre o luptă sîngeroasă întîmplată la Pilsen între soldații cehi și germani se desminte.

Paris, 5 Septemvrie n. În Cimbelasia (Africa-sudică) au fost măcelăriți 103 misionari de ai misiunilor catolice și un număr mare de alți Europeni.

Madrid, 5 Septemvrie n. În urma scirii, că la 24 August, trupele germane au ocupat insula Gap, una dintre insulele Caroline, că au arborat acolo steagurile germane, — regele s'a reîntors numai decît la Madrid. S'a convocat o conferență ministerială la care a presidat regele. Indignațiunea e generală.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 21 Septembrie: Se vor exarânda sau vinde din partea direcțiunii financiare din Sibiu imobilele foste ale lui Ioan Phleps sen, Mihail Thelman, Ioan Phleps jun., Mihail Ungar, Susana Thelmann, Ana Töckelt și Elisabeta Ungar din Șeica-mare în localul oficiului de finanțe de acolo.

— 27 Septembrie: Casa și intravilanul de sub Nr. 76 din Brețicu aparținător direcțiunii financiare din Sibiu; licitațiunea se va ține în localul oficiului de finanțe din Kézdi-Vásárhely.

— 10 Octombrie: Darea în întreprindere a livării de carne pentru penitenciarul din Aiud.

— 30 Sept.: Realitățile lui Matei Zsenaru din Kalácsa decătră judecătoria cerc. din Vinga.

— 22 Septembrie: Realitățile lui Ioan Herman din Jamul-mare decătră judecătoria cerc. din Verșeș.

— 17 Septembrie: Se vor da în întreprindere lucrările de mesar la edificiul tribunalului din Arad.

Edicte:

— Se provoacă a se insinua la trib. din Biserica-albă Stefan Novacescu din Heundorf.

— Jud. cerc. din Mediaș anunță că pentru Nicolau Boar din Agârbiciu s'a numit din oficiu curator în procesul cu Cristina Auner.

Concursuri:

— Mai multe posturi de executori de dare provizori în comitatul Maramureș.

Sciri economice.

„Gazeta Săteanului“ scrie, că aproape toți proprietarii mari și arândași din județul Rîmniciul-Sărat au terminat treeratul.

Unii dintre proprietarii mici, adică sătenii, și-au treerat și ei; cei mai mulți însă mai au încă pentru cât-va timp. Am văzut unii săteni asociându-se și luând mașină, precum unii din comuna Bălăcean, pe cari îi laudăm.

Ogoririle sînt terminate și mulți dintre cultivătorii mai mari seamănă grâu de toamnă, care începe a se cultiva puțin mai mult.

Sînt câți-va cari au început înainte de sf. Maria-mică și cari aproape au și terminat sămănatul grâului (care a început a răsări în ogoare și în țâncăneală în porumbiști). Credem, că n'au greșit de s'au grăbit în cas că au avut ploi și arătura nu s'a făcut în uscăciune.

Porumburile cincuantine încep a se coace bine, astfel că în Septembrie multe vor putea fi culese.

Piața din Sibiu, 4 Septembrie. Grâu Hectolitra 74—80 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30 secara 66 până 72 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, orș 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.40 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.30 până fl. 4.90, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slānina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 55.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sāpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cânepa fl. 40.— până fl. 41.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirțul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 42 până 44 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouē 10 cu 20 până 22 cr.

Piața din Mediaș, 3 Septembrie. Grâu hectolitra fl. 4.50; până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 4.—; secara fl. 3.— până fl. 3.20; orșul — până fl. —; ovēsul fl. 1.50 până fl. 1.60; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.—; seminta de cânepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 3.50 până fl. 4.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.50; linte fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilogrami fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sēu vērșate fl. 54.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slānina fl. 58.— până fl. 66.—; cânepa fl. 42.— până fl. 44.—; fēnul fl. 2.— până fl. 2.20; sāpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spirțul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 32 până 30 cr.; carnea de vițel 32 până 34 cr.; carnea de porc 40 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 1 Septembrie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 45 cr. până 46.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 48.1/2 cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușori 49.— cr. până —.— cr., marfă țerānească, grea 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 47.— cr. până 48.— cr., romānesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sērbesci, grei 47.— cr. până —.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., in-grāsați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 4 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.— 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.35 până 7.70, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.60, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.35 până 7.70, (de Bacskă) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 6.90 până 7.40. Sēcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.— până 6.20. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—. Ovēs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.— până 6.20. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.50 până 5.60; de alt soi fl. 5.50 până 5.55. Rapița fl. 9.1/8 până 11.—; de Banat fl. 11.1/8 până 11.3/8. Mālaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 7.90 până 8.92 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.27 până 7.29. Sēcara (primăvară) 69.1/10 Kilo fl. 6.23 până 6.25. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.40 până 5.42. Rapița (August—Septembrie) fl. 10.1/8 până 12.—. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.— până 27.50.

Cursul pieței din Sibiu.

din 5 Septembrie st. n. 1885.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.80	vēnd.	8.85
Lire turcesci		11.10		11.15
Imperiali		10.10		10.15
Ruble rusesci		1.22		1.23

Bursa de Budapesta

din 4 Septembrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ 4%	99.10
„ „ hārtie „ 5%	92.30
Imprumutul căilor ferate ung.	148.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ung.	102.50
„ „ cu cl. de sortare	101.50
„ „ bānățene-timigene	101.75
„ „ cu cl. de sortare	101.25
„ „ transilvane	101.50
„ „ croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	123.50
Renta de hārtie austriacă	82.85
„ „ argint austriacă	83.40
„ „ aur austriacă	109.—
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
„ „ de credit ung.	285.25
„ „ „ austr.	287.25
Argintul	—.—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.89
Napoleon-d'ori	9.87
Mārci 100 imp. germāne	61.10
Londra 10 Livres sterlinge	124.60

Bursa de Viena

din 4 Septembrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ 4%	99.20
„ „ hārtie „ 5%	92.40
Imprumutul căilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ung.	102.75
„ „ cu cl. de sortare	101.75
„ „ bānățene-timigene	102.—
„ „ cu cl. de sortare	101.50
„ „ transilvane	101.50
„ „ croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.75
Imprumut cu premiu ung.	118.85
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	123.40
Rentă de hārtie austriacă	83.40
„ „ argint austriacă	109.45
„ „ aur austriacă	139.25
Losuri austr. din 1860	868.—
Acțiunile băncii austro-ungare	288.50
„ „ de credit ung.	287.50
Argintul	—.—
Galbeni împărătesci	5.87
Napoleon-d'ori	9.89 1/2
Mārci 100 imp. germāne	61.10
Londra 10 Livres sterlinge	124.50

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Septembrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	43 1/2	vēnd.	93.—
„ Rur. conv. (6%)		276.—		—.—
Acț. de asig. Dacia-Rom.		1230.—		—.—
Banca națională a Romāniei		30.—		31.—
Impr. oraș. București		—.—		—.—
Credit mob. rom.		226 1/2		—.—
Acț. de asig. Națională		—.—		89.1/4
Scrisuri fonciare urbane (5%)		172.—		230.—
Societ. const.		—.—		34.—
Schimb 4 luni		—.—		10.80
Aur		—.—		—.—

Nr. 1757/1885.

176 [3—8]

Publicațiune.

Dreptul de crișmărit în comuna Sibiel se va exarânda prin licitațiune publică pe timpul din 1 Ianuarie 1886 până în 31 Decembrie 1888.

Licitațiunea se va începe în 20 Septembrie st. n. în cancelaria comunală din Sibiel la 2 oare după ameași cu prețul de strigare de 1200 fl. pe an, prelângă depunerea unui vadiu de 10% Oferte în scris nu se primesc.

Condițiunile detaliate se pot lua la cunoștință în cancelaria subscrisului și la primăria comunală din Sibiel în oarele oficioase.

Seliște, în 23 August 1885.

Pretorul cercului.

Avis de licitațiune.

Duminecă, la 20 Septembrie n. a. e. se va ține în cancelaria comunală a comunei Poplaca exarândarea dreptului de crișmărit al acestei comune pentru timpul dela 1 Ianuarie 1886 până cu finea lui Decembrie 1888. Prețul strigării e de 2500 fl. la an. Informațiunile detaliate se pot contrage atât în cancelaria comunală din Poplaca cât și la subscrisul oficiu. Sibiu, 27 August 1885.

178 [3—8]

Oficiul pretorial.

Firma Ioane Onițiu
în Sebeșul-săsesc

caută pentru neguțătoria ei de manufacturi doi învățacei cu educațiune bună și cu cel puțin 2 clase gimnasiale. 175 [3—8]

„ARDELEANA“

institut de credit și economii, societate pe acții

în Orăștie (Szászváros)

face următoarele operațiuni:

- a) acoardă împrumuturi pe cambii,
- b) „ „ „ hipotecă,
- c) „ „ „ efecte,
- d) „ „ „ obligațiuni cu cavenți.

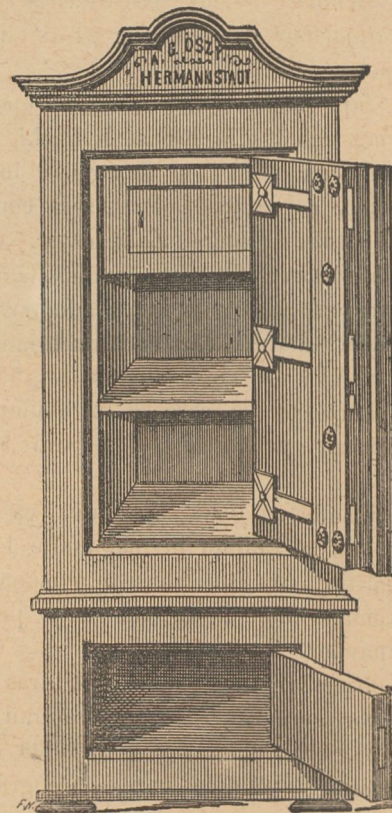
Primesce depuneri de bani spre fructificare prelângă denunțare în termine scurte cu 5 1/2% și fără denunțare, replătibile îndată la cerere cu 5% interese la an; — plătind totdeauna institutul întreaga contribuțiune dela interese.

Depunerile trimise prin postă, prelângă comunicarea adresei depozentului, se resoală totdeauna cu rentoarcerea postei; asemenea se pot efectui prin postă denunțări și ridicări de capitale.

Orăștie, în August 1885.

172 [3—8]

Direcțiunea.

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. Öszy

recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărători instruiți,

de diferite forme și mărimi,

cu prețuri mai eține decât fabricatele de acest soi ale altor fabrici.

Cassele se pot vedē în localul fabriciei

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente după sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelângă dorința de a și-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provădute cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

[182] 1

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.